ANUL VI. — No. 1463 EDIŢIA A DOUA VINERI 12 MARTIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureşti** la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an in ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,80 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . . 8,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 8 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No, 16 — STRADA ACADEMIEI — No, 16

Bucureşti, 11 Martie 1893.

Bugetele şi impozitele

Cu ocazia discuţiei anuale a bugetelor se vede întreaga organizare năuntrică a Statului, politica, relaţiile dintre diferite păturĭ sociale şi categoriĭ de cetăţenĭ. Şi faptul cel maĭ important sunt impozitele, asieta lor, repartiţia lor etc, adecă trebue vĕzut cum se întreţine bugetul Statuluĭ, dacă este egalitate saŭ nu în sarcina cetăţenilor pentru întreţinerea Statuluĭ, dacă este dreptate la baza impozitelor. De aceia, noĭ vom discuta maĭ ales impozitele.

Maĭ întâiŭ trebue să spunem că voluminoasele rapoarte anuale ale bugetelor, şi cel de anul acesta elaborat de D. C. C. Arion, nu ne preocupă prea mult. Căcĭ, a măsura cifră cu cifră cât cheltueşte fie-care minister, ce sporurĭ saŭ reducerĭ s'aŭ făcut, sunt lucrurĭ secundare, nu de principiŭ. Pe noĭ ne preocupă ceva maĭ mult de cât aşa zisa *echilibrarea* (!) *bugetelor*, soldările cu excedente saŭ cu dificite; pe noĭ ne preocupă modul cum cresc veniturile Statuluĭ, materiile impozabile, modul cum se impozează, dreptatea saŭ nedreptatea ce este la baza impozitelor etc.

Osanalele pentru bugete le lăsăm partidelor istorice. Tonul acestor partide este invariabil. Ascultaţĭ cum vorbeşte *Constituţionalul*:

> De când există Statul nostru modern, n'am avut un buget maĭ bogat şi maĭ bine cumpănit de cât cel prezintat esttimp de către guvernul conservator.

Ce constatare ditirambică! Dacă am lua gazetele liberale din 86—87, am găsi aceleaşĭ fraze, pe care organul junimist se pare că numaĭ le reproduce. Noĭ privim raportul D-luĭ Arion ca ceva secundar, şi nu vom cerceta amănunţimile cheltuelilor, saŭ a echilibrăreĭ bugetuluĭ. Aceste chestiĭ, cum am zis, sunt pentru noĭ cu totul secundare.

Bugetul Statuluĭ anul acesta este de 189,290,600. Din această sumă trebue să defalcăm partea datorieĭ publice care este de 68,135,293 leĭ. Ne remâne pentru cheltuelele Statuluĭ dar suma de 121,165,307 leĭ.

Eĭ bine, modul cum Statul percepe această sumă de la cetăţenĭ, fie prin impozite directe, fie prin impozite indirecte, este susceptibil de o critică conştiincioasă, largă. Noĭ vom încerca a o face şi vom arĕta că cea maĭ mare parte din această sumă cade asupra claselor sarace, iar clasele bogate plătesc cu mult maĭ puţin în raport cu averea şi venitul lor. Vorbim de venit căcĭ marile capitalurĭ imobiliare şi mobiliare sunt aproape cu totul scutite de impozite.

Astfel, să luăm în primul loc impozitele directe. Aceste impozite sunt în numĕr de şapte: 1) căile de comunicaţie, 2) licenţele, 3) patentele, 4) fonciera, 5) zeciuiala de percepere, 6) amenzĭ după legea licenţelor şi 7) taxe de transmitere.

Cercetând fie-care impozit vom vedea cât de injust este repartizat şi asupra cuĭ cade cea maĭ mare parte. Aşa impozitul cu căile de comunicaţie stă astfel: toţĭ plătim câte 6 leĭ pe an şi produce 5.250,000. Dar din această sumă ţăraniĭ contribuabilĭ, în numĕr de vre-o 700,000 plătesc *4,200,000 leĭ*, pe când clasele bogate restul de 1,050,000 Ni se pare că orĭ cine va vedea că pe lângă că acest impozit e produs maĭ tot de ţăranĭ, apoĭ chiar 6 leĭ pe an atinge în mod simţitor pe ţăran, pe când noĭ, aproape l'am şi uitat.

Să luăm alt impozit direct: impozitul licenţelor. Acest impozit este foarte injust şi îngreuitor pentru comercianţiĭ de bĕuturĭ spirtoase şi are două părţĭ, una proporţională şi alta fixă. Putem spune că nicĭ o regulă nu domneşte nicĭ în un fel nicĭ în cela-lalt din acest impozit. Aşa, ca să dăm un exemplu de impozitul fix al licenţelor, vom spune că comercianţiĭ de bĕuturĭ spirtoase plătesc 160 leĭ pe an, după oraşe cu populaţie de la 15,000 oamenĭ până la 3000 în jos. Cum vedem, fără ca aceĭ comercianţĭ să câştige de opotrivă, plătesc tot una. Ceialaltă parte a impozituluĭ (proporţional) are ca bază valoarea locativă, adecă localul saŭ chiria. Pare că aceasta e o mĕsură bună şi echitabilă de taxare. Unul are local maĭ mare şi câştigă maĭ puţin şi decĭ plăteşte maĭ mult. Iată dreptatea impozitelor!

Impozitul patentelor este tot aşa de vexator asupra comercianţilor şi industriaşilor. Cel fix iar să ia după populaţie şi se confundă centrele marĭ cu cele micĭ. El se împarte în şase categoriĭ şi fie-care categorie în opt clase, unde se coprinde fără nicĭ o regulă felurіţĭ comercianţĭ. De exemplu să luăm clasa III. In această clasă intră alămariĭ, vînzătoriĭ de ape minerale, neguţitoriĭ de arme de lux, antreprenoriĭ de băĭ de abur, bijutieriĭ etc. Toţĭ plătesc acelaşĭ impozit. De ce? Nu se ştie. Cel proporţional iarăşĭ are ca punct de plecare chiria localuluĭ şi vedem că făinariĭ plătesc 10 la sută ca şi bancheriĭ. Dar un bancher are nevoe de un colţ de casă pentru operaţiunĭ şi câştigă mult maĭ mult de cât un făinar cu multe camere.

Impozitul fonciar este cel maĭ nedrept din câte există. Acest impozit privilegează pe capitaliştĭ şi pe mariĭ proprietarĭ. Impozitul fonciar produce numaĭ 12,700,000 leĭ. Baza acestuĭ impozit este venitul şi se percepe asupra imobilelor urbane şi rurale. Insă impozitul asupra venituluĭ nu corespunde sigur cu fondul întreg, venal, ci numaĭ cu o parte a luĭ. Aşa de exemplu are cine-va o moşie de 15,000 fălcĭ şi cultivă numaĭ 5000 fălcĭ, va plăti numaĭ pe venitul acestor 5000, iar pentru celelalte 10,000 nimic! De asemenea terenurile neexploatate, pădurile etc. rĕmân neimpozate. Ast-fel un impozit care ar putea produce colosal de abea produce 12 milioane. Pe lângă acestea, marile capitalurĭ nepuse în exploatare, instrumente marĭ de muncă, nu se impozază.

Prin acest impozit se încurajează marile capitalurĭ şi tot odată lenea şi trândăvia; în aceiaşĭ mĕsură se nesocoteşte munca, sirguinţa etc.

Celelalte impozite directe ca zecimea de percepere, amenzile după legea licenţelor, taxele de transmitere, ating în cea maĭ mare parte pe miciĭ comercianţĭ şi pe miciĭ industriaşĭ.

In articolul viitor vom cerceta impozitele indirecte.

Ed. Dioghenide.

INSTANTANEE

Costică Stăncescu

Ca vêrstă, cam copt; ca făptură şi figură, bine; înfăţişare fără însemnătate, de şi face parte dintre oamenii frumoşĭ. Se bucură însă de mare reputaţiune artistică, reputaţiune pe care de altmintrelea nicĭ dênsul nu cred s'o ia în serios.

Fiind om bun în relaţiunile sale particulare şi dotat de natură cu oare care tact, a reuşit să treacă drept bărbat capabil în ale arteĭ; pe când în realitate este lipsit de orĭ ce cunoştinţă.

Pictor de meserie, nimenĭ nu-l cunoaşte nicĭ atelierul, nicĭ producţiunile artistice; nimenĭ, în fine, nu s'a învrednicit până azĭ să admire operile mareluĭ nostru artist.

Fără talent şi fără nicĭ un fel de instrucţiune artistică, de cât un fel de spoială şi aceea de tot elementară, a putut ajunge, spre marea mirare a tuturor, să fie vecînic mare şi tare la teatru, ba chiar director al şcoaleĭ de Bele-arte.

Singurul sĕŭ merit este că a ştiut cu dibăcie să 'şĭ ascundă incapacitatea şi să 'şĭ disimuleze cu multă fineţă nepriceperea, luându-şĭ aerul unuĭ om care cugetă, unuĭ critic priceput în ale arteĭ.

Cine nu 'l vede tolănindu-se prin toate lojile diferitelor teatre din capitală, făcênd mereŭ pe seriosul şi izbutind astfel a 'şĭ crea o reputaţiune, de care s'a bucurat până acuma în lumea oficială de oare ce şi azĭ stă cocoţat în capul bucatelor artistice.

Semne particulare: Singurul sĕŭ *tabloŭ*, pe care 'l cunoaştem, este o biografie a luĭ Th. Aman, *tipărită* în *Revista Nouă*.

Grigri.

TELEGRAME

ST. PETERSBURG, 10 Martie.—O conferinţă mixtă a comitetuluĭ de miniştri şi a departamentuluĭ de Economie a Imperiuluĭ a decis rescumpărarea cu data de la 1 Aprilie a drumurilor de fer din provinciile baltice.

MOSCOVA, 10 Martie. — Cu ocasiunea alegeriĭ şefuluĭ oraşuluĭ un anume Andreianoff a tras două loviturĭ de revolver, asupra şefuluĭ Alexereff, căruia i-a cerut audienţă sub pretext de-aĭ remite o suplică. Alexereff a căzut şi şi'a perdut cunoştinţa. Asasinul se preface că e nebun, însă motivul crimeĭ este rĕzbunarea, după cum se crede.

LONDRA, 10 Martie.— Un manifest al luĭ Behanzin face apel la puterile europene în favoarea causeĭ sale, ostilităţile francezilor fiind începute de francezĭ, fără nicĭ un motiv.

Agenţia Reuter află din Bathurt că un ofiţer francez a ridicat drapelul englez din teritoriul englez de pe Gambia. O corabie de resbel engleză s'a dus la Gambia.

Scandalul de la Camera

In şedinţa de Marţĭ majoritatea conservatoare împreună cu preşedintele eĭ, D. General Manu, aŭ dat mĕsura respectuluĭ ce aŭ pentru instituţia parlamentuluĭ. Şi majoritate şi preşedinte, eşiţĭ din corupţiunea electorală, plămădiţĭ în mânele ciomăgaşilor, şi-aŭ făcut datoria până la capăt. Pentru aceştĭ oamenĭ parlamentul este o instituţie de formă, bună cel mult să dea o aparenţă de constituţionalitate guvernuluĭ şi actelor sale. De aci deconsiderare şi lovire în însă-şĭ instituţia parlamentară.

Mărturisim că maĭ rar ne-a fost dat să vedem o majoritate a Camereĭ care să nu-şĭ înţeleagă nicĭ propriul eĭ rol. Ea se consideră ca o turmă supusă care să mişcă la gesturile unuĭ Lahovary. Dacă cine-va ar cere suprimarea parlamentuluĭ, turma conservatoare de azĭ ar vota-o, fără să ştie, ce face. O inconştienţă maĭ mare nu se poate!

Iată acum şi faptele:

D. Al. Lahovary voeşte ca budgetele să treacă în două zile; D-sa nu voeşte nicĭ control, nicĭ discuţie, nimic. Pentru aceasta s'a înţeles cu raportorul, D. C. C. Arion, (fost naţional-liberal!) ca să citească numaĭ şease paginĭ din cele 73 paginĭ marĭ, care le are voluminosul raport. Citindu-se în câte-va minute şease paginĭ, urma apoĭ ca votarea să se facă à la vapeur...

Cu drept cuvînt D. N. Fleva protestează şi spune că această procedare este ne auzită. Şi o dată cu protestarea sa D. Fleva se retrage de la şedinţă.

La discuţia generală cel întêiŭ înscris este D. Em. Porumbaru, care arată că raportul de abea l'a primit azĭ şi apoĭ nicĭ n'a fost citit în întregime. D. Porumbaru începe a citi partea necitită de raportor.

Atuncĭ s'a vĕzut ce înţeleg conservatoriĭ prin parlamentarizm. Brătăşeniĭ, Catargiĭ, Răşcaniĭ Ghiţă-Ioaniĭ, etc., încep a vocifera şi a bate din picioare ca la Hugo... Dar spectacolul cel maĭ ruşinos l'a dat burduful plin de venin D. Al. Lahovary care de pe banca ministerială ţipa tare: închiderea discuţieĭ!... *A fost însă pus la locul sĕŭ de D. Jean Lecca, care a cerut Preşedinteluĭ să-l cheme la ordine.*

Era însa un personaj care inspira şi compătimire şi care era şi ridicol în acelaşĭ timp. Acel personaj era D. general Manu. Când D. Porumbaru a început a ceti, D. general Manu îĭ spune că nu poate citi lucrurĭ care nu sunt în discuţie. D. Porumbaru îĭ respunde că în discuţie este întreg raportul general. Atuncĭ D. general Manu recurge la un alt subterfugiu ridicol şi zice: D-le Porumbaru, nu puteţĭ citi, ci numaĭ să vorbiţĭ contra saŭ pentru buget.

D. Porumbaru îĭ respunde că D-sa va vorbi cum va crede şi nu cum îĭ place preşedinteluĭ şi apoĭ adăugă: D-le preşedinte, eŭ pot citi nu numaĭ raportul de faţă, dar tot ce am nevoe pentru argumentarea mea.

D. Porumbaru începe a citi din noŭ.

Perplexitatea D-luĭ general Manu era indiscriptibilă, iar majoritatea vocifera. Ce să facă D. general Manu? Văzênd că nicĭ ameninţările, nicĭ rugăminţile nu-l pot împedeca pe D. Porumbaru de a-şĭ face datoria citind raportul pe care raportorul nu l'a citit, întrerupe brusc şedinţa, iar D. Porumbaru părăseşte tribuna.

Ast-fel de fapt cuvîntul D-luĭ Porumbaru a fost luat, şi scandalul se potoli.

Iată ce respect are actuala majoritate pentru instituţia parlamentară. Ea înăbuşă glasul oratorilor opozanţĭ. Constituţie, legĭ, regulamente sunt nimicurĭ şi copilăriĭ; conservatorilor le trebuesc parlamente africane.

Acest scandal va remânea ca un semn al perioadeĭ de azĭ în analele parlamentare, ilustrând dispreţul ce aŭ conservatoriĭ pentru parlament.

Argus.

Congresul pentru holera

DRESDA, 9 Martie.—Regele a primit pe delegaţiĭ conferinţeĭ sanitare internaţionale.

Conferinţa a ascultat pe plenipotenţiarul neerlandez. El a făcut un elogiŭ călduros Austro-Ungarieĭ, care a luat iniţiativa conferinţeĭ. El a declarat în urmă, că aderează în numele guvernuluĭ sĕŭ la programul întreg austro-ungar şi german. Delegaţiĭ Italieĭ, Anglieĭ şi Rusieĭ aŭ aderat de asemenea la program.

O întrunire a doctorilor membri aĭ conferinţeĭ a stabilit definiţia ştiinţifică a holereĭ şi a fixat când e loc de a declara, că o localitate este bântuită saŭ neatinsă.

SERBIA

BELGRAD 9 Martie. — *Ziarul Oficial* publică numirea D-luĭ Lundovicĭ ca ministru al agriculturiĭ şi al comerţuluĭ şi al ministruluĭ de finanţe ca interim al lucrărilor publice în locul D-luĭ Alkovicĭ demisionat.

Comitetul central al radicalilor este convocat pentru a decide dacă deputaţiĭ partiduluĭ trebue să intre în Skupcină. In casul când radicaliĭ nu vor lua parte, atârnă de progresiştĭ ca adunarea să fie în numĕrul legal de deputaţĭ pentru a putea funcţiona.

Se asigură din sorginte competentă că n'a fost nicĭ odată chestiune de înlocuirea ministruluĭ de resbel.

Ştirile relative la presa streină sunt neîntemeiate.

POLITICA EXTERNA

Germania

Contrar zgomotelor ce circulă, este sigur că tratatul comercial cu România se va încheia curênd; negocierile sunt aproape terminate. Maĭ greŭ merge cu Spania, care voieşte cu orĭ-ce preţ să'şĭ protegă agricultura şi industria naţională.

Bundesrathul într'un proiect de lege votat aseară a prelungit starea actuală comercială dintre Germania şi România şi dintre Germania şi Spania. In expunerea de motive se zice;

„La prelungirea actualeĭ stărĭ provizorie s'a luat în consideraţie că atât România cât şi Spania s'aŭ arĕtat bine voitoare încheiăreĭ unuĭ tratat comercial *favorabil intereselor germane*. Negocierile cu România au progresat atâta, că până peste puţin timp trebue să se aştepte la o încheiere imbucărătoare. Cu toate acestea se poate întrevedea deja de pe acuma că tratatele nu vor putea fi votate de Parlamentel german şi român până la 1 Aprilie, când se sfîrşeşte prelungirea de până acum.

Şi'n negocierile cu Spania, s'a putut constata un progres în Noembrie anul trecut şi poate s'ar fi sfîrşit şi ele deja dacă schimbarea de cabinet din Decembrie 1892 n'ar fi avut ca consecinţă o pauză maĭ lungă. Acum în urmă însă guvernul spaniol a reluat negocierile şi şi-a exprimat via dorinţă pentru încheierea unuĭ tratat comercial.

Orĭ cât de nemulţumitoare pare să fie actuala stare provizorie cu sus numitele state, totuşĭ nu s'ar fi putut refuza o prelungire. Aceasta, din cauză că negocierile cu România sunt aproape sfîrşite, după cum s'a maĭ zis. La încheierea tratatuluĭ cu Spania vor maĭ fi de invins greutăţĭ marĭ, totuşĭ e de sperat că peste câte-va lunĭ se vor sfîrşi negocierile şi cu acest Stat.

Bundesrathul crede totuşĭ, că nu se poate prevedea de va maĭ fi posibil de a aduce în discuţia Parlamentuluĭ încă în sesiunea actuală ambele tratate.

Este foarte curios, că despre politica guvernelor noastre româneştĭ aflăm maĭ în tot-d'auna ştirĭ maĭ positive din streinătate. In Germania, fie-care ştie care sunt punctele sale de vedere la încheierea diferitelor tratate comerciale şi toată lumea le discută. La noĭ nimic din toate acestea. De negocierile guvernuluĭ nostru cu statele străine, habar n'avem, fiind-că totul se face într'un mod misterios şi la întunerec. Prin expunerea de motive a Bundesrathuluĭ trebue să aflăm noĭ, că România este pe cale de a încheia cu Germania un tratat comercial—favorabil intereselor germane. In dispreţul lor suveran pentru ţară, miniştri noştri nu găsesc măcar de cuviinţă să puie ţara în curent cu negocierile ce se urmează, să arate franc condiţiile ce ni se pun şi acele ce putem pune şi noĭ: să arate limpede concesiile ce putem obţine şi acele ce trebue să facem; să arate în sfîrşit tendinţele, norma după care se conduce în negocierĭ.

Cabinetul nostru nu trebuie să se mire decĭ de va da o mare opoziţie în şi în afară de Parlament când va veni în discuţie tratatul comercial. Pare sigur, că interese vitale ale ţăreĭ sunt sacrificate. Cât de marĭ sunt aceste interese se poate deduce din însu-şĭ mărturisirea Bundesrathuluĭ cum că România s'a arătat bine-voitoare pentru încheierea unuĭ tratat favorabil intereselor germane.

C. M.

Atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra romanuluĭ:

Mizerie Regală

de

Robert Scheffer

fostul secretar al Regineĭ

pe care vom începe a'l publica în foiţa ziaruluĭ nostru la pag. IV-a de Lunĭ 15 Martie curent.

Străinii și școala primară

D. D. A. Teodoru, profesor în Ploești, adresează următoarea scrisoare Directorului nostru:

Stimabile Domnule Beldimanŭ,

Vě rog să-mĭ îngăduițĭ ca tot prin rěspânditul Domnieĭ voastre ziar să îndreptez o afirmare greșită ce s'a făcut de către D. Ed Dioghenide asupra „memoriuluĭ de Prahova, al căruĭ raportor am fost eŭ.

E vorba de impunerea străinilor carĭ urmează școlile noastre.

D. Dioghenide afirmă că memoriul „al căruĭ raportor este D. D. A. Teodoru, se pronunță la pag. 26 pentru *principiul* impunereĭ străinilor."

De când avem atâția oamenĭ cu principiĭ, cuvêntul *principiŭ* și-a pierdut complect înțelesul: am ajuns să vedem trecênd drept principiŭ frazele cele maĭ lăturalnice și maĭ puțin esențiale dintr'o lucrare saŭ discurs.

In cazul nostru, memoriul se pronunță în principiŭ pentru *obligativitatea* învěțămêntuluĭ primar în toată țara; chestia *obligativitățeĭ* la străinĭ nu ne-a preocupat: e o lacună, dacă voițĭ, dar ea nicĭ nu s'a pus în memoriul nostru și cu atât maĭ puțin s'a rezolvat.

Pentru a face realăînsă obligativitatea, pentru a realiza acest *principiŭ*, trebue banĭ și, pentru găsirea acestor banĭ, memoriul propune maĭ multe *mijloace*.

Dintre aceste mijloace memoriul alege ca maĭ bun și maĭ drept „impunerea tuturor *cetățenilor* țěreĭ de la o limită în sus" cu „una saŭ doue zecimĭ școlare." (Pag. 25).

Aceasta ca *mijloc principal*, ca izvor de căpetenie pentru strângerea banilor. Dar, pentru că sacrificiul acesta poate părea prea mare, să-l maĭ ușurăm. Și atuncĭ memoriul propune ca *mijloace accesoriĭ* maĭ multe: „saŭ *impunerea străinilor ce vor să urmeze școala secundară — ceea ce poate ar fi o piedecă la asimiliare* — saŭ, *maĭ bine, impunênd pe aceia carĭ nu 'șĭ daŭ copiiĭ la școala Statuluĭ*, saŭ... saŭ încă... saŭ toate acestea la un loc." (Pag. 26).

Cum vedețĭ, pentru cine simte deosebirile, e o mare săritură de la un principiŭ la un mijloc accesoriŭ. Nu e o ceartă de cuvinte: e strămutarea discuțieĭ de la centru la margine, e ruperea raportuluĭ dintre tot și parte.

Cu aceasta nu voiŭ să daŭ a înțelege că tot corpul de Prahova, dacă i s'ar pune acum amendamentul D-luĭ A. C. Cuza, nu l'ar vota.

Atuncĭ însă cu siguranță că și numele raportoruluĭ s'ar schimba.

Până atuncĭ însă vețĭ fi și Domniavoastră de părere că e o greșală de a citi într'un memoriŭ numaĭ pe pag. 26 și nu și pe a 25-a.

Sperând că imparțialitatea Domnieĭvoastre va decide publicarea acesteĭ îndreptărĭ cât maĭ curênd, vě rog să primițĭ asigurarea deosebiteĭ stime ce vě păstrez.

D. A. Teodoru.

La această întîmpinare a D-luĭ D. A. Teodoru rěspund următoarele.

In articolul meŭ am vorbit numaĭ despre cele ce s'a petrecut la Cameră cu taxa pentru streiniĭ carĭ vor voi să urmeze școala primară. Am zis atuncĭ că votându-se amendamentul D-luĭ A. C. Cuza Camera s'a supus unuĭ curent și a aplicat art. 23 din Constituție. Și pentru dovedirea afirmațieĭ mele că există un curent pentru taxarea streinilor, cităm între altele și o frază din memoriul Corpuluĭ didactic din județul Prahova al căruĭ raportor este D. D. A. Teodoru, de la pag. 26, prin care învederam, că principiul taxăreĭ streinilor se uflă și în acest memoriŭ. D. D. A. Teodorunu neagă, dar spune că nu e un principiŭ, *ci un mijloc accesoriŭ* și că *am strămutat discuția de la centru la margine, am rupt raportul dintre tot și parte*.. Maĭ mult, D. Teodoru ține să adauge: *Cu aceasta nu voiŭ să daŭ a înțelege că tot corpul de Prahova, dacă i s'ar pune acum amendamentul D-luĭ A. C. Cuza, nu l'ar vota... dar atuncĭ numele raportoruluĭ s'ar schimba...*

Decĭ curentul există, impozarea strěinilor există de asemenea, în memoriul corpuluĭ didactic din Prahova.

Și ca să complac D-luĭ Teodoru voiŭ face următoarea citație de la pag. 24—25 a memoriuluĭ sěŭ, unde se vorbește de měsurile pentru ajutorarea Statuluĭ la respândirea instrucțiuneĭ:

Asemenea měsurĭ nu pot fi de cât ajutarea statuluĭ dându-ĭ maĭ multe mijloace, pentru împrăștiarea învěțătureĭ printre ceĭ săracĭ; cu alte cuvinte **sacrificarea principiuluĭ gratuitățeĭ nețěrmurite,** *saŭ impunându-se eleviĭ ce vor să urmeze învățămîntul secundar,* **saŭ taxându-se strěiniĭ**, *saŭ întroducêndu-se una orĭ două zecimĭ scolare.*

Iată dar o citațiune complectă unde taxarea strěinilor este ridicată la înălțimea unuĭ principiŭ ce ar putea înlocui *principiul gratuitățeĭ nețermurite.* Din această citațiune se maĭ vede că e chestie de alegere între taxarea elevilor secundarĭ, saŭ zecime școlară, saŭ taxarea strěinilor.... și cum corpul didactic din Prahova ar admite maĭ curênd amendamentul D-luĭ A. C. Cuza, e de mirare că numele raportoruluĭ nu s'a schimbat....

Ed. Dioghenide.

ACTE OFICIALE

S'a acordat D-luĭ Ștefan M. Șoimescu, advocat din Bucureștĭ, înalta autorizațiune de a primi și purta insemnele ordinuluĭ *S-tuluĭ Stanislau* clasa II cu placă (Rusia) și însemnele de comandor al ordinuluĭ *Coroana Italieĭ*.

*

Sunt numițĭ în consiliul superior de epizootie D-niĭ: Gr. Păucescu ca jurisconsult, N. Gherasi, mare propietar și Ilie Nicolescu agronom.

*

D-niĭ medicĭ veterinarĭ Vrusi Christian și Ioan D. Poenaru sunt numițĭ provizoriŭ, primul în postul de veterinar al despărțireĭ XII-a din zona preventivă și secundul ca veterinar al urbeĭ Giurgiŭ.

CORESPONDENTA „ADEVERULUI"

TECUCIU

Mercurĭ 24 Februarie a. c. a avut loc în fostul casin central balul dat de societatea filantropică *Achde* din localitate în folosul săracilor. Salonul frumos decorat era iluminat „a giorno"

La 8 ore o musică aleasă adusă *ad-hoc* dădu primul semnal al valsuluĭ *Ecoul Carpaților*.

Aruncând o privire fugitivă în salon am remarcat toalete elegante din care mě mărginesc a vě descrie:

D-na *S. Leon*, soția președinteluĭ, într'o toaletă de *pluche*, D-na *I. David* în alb de mătase, D-na *I. Ascher*, D-na *M. Braun*, D-na *M. Bermann*, D-na *B. Bermann*: D-na *Rosental* în negru cu alb, D-na *Veisman*, D-na *Kupfer*, Dna *Rosentzweig*; D-na *Herșcovicĭ*, etc. etc.

Și un buchet de tinere Domnișoare compus din D-șoara *Eva Braun* în alb, D-ra *Aneta Ascher*, D-ra *B. Berman* în alb; D-șoarele *Rosenberg* în gris; D-ra *Fany Braun*, D-ra *Pechert* în alb; D-ra *Schwartz* în negru; D-ra *Marcovicĭ* în alb; D-rele *Alterescu* și *Grünberg*; D-ra *A. Leon* în alb.

Sexul bărbătesc era represintat prin D-niĭ S. Leon, președintele.

D-niĭ A. Ascher și V. Calme carĭ împreună cu președintele aŭ făcut totul pentru a asigura reușita baluluĭ.

D. O. Berman; D-l Avramutz, Simon, Dimitriade, Iacomi; Telegrafistul Gheorghiu, Rosentzweig, etc. etc.

La 4 ore dimineața lumea începu a se retrage.

Un spectator.

INFORMAȚIUNI

D. Al. Plagino, ministru plenipotențiar al țăreĭ în Londra, va veni pentru sěrbătorile Paștelor în Capitală, în virtutea unuĭ concediŭ.

D. Papiniu, consul general al țěriĭ în Budapesta detașat la ministerul de externe, a anunțat din Berlin că în cel mult treĭ zile negocierile cu Germania, pentru încheiarea uneĭ convențiĭ comerciale, pe baza națiuneĭ celeĭ maĭ favorite vor fi terminate.

D. Papiniu va merge apoĭ din noŭ la Viena ca să reia negocierile cu guvernul austro-ungar.

Ni se scrie din Roman că Marțĭ, D. D. Stepleanu, telegrafist la gara Roman, trimnțênd pe un hamal să'ĭ aducă mâncare, acesta s'a îmbătat și a întârziat foarte mult.

D. Stepleanu, înfuriat, a luat la bătae pe hamal, care, la rîndu-ĭ, a aruncat farfuriile cu mâncare în capul adversaruluĭ sěŭ.

La sgomotul făcut, veni șeful găreĭ și spuse comisaruluĭ de serviciŭ să aresteze pe hamal; dar comisarul se temu și hamalul remase liber.

Recursurile electorale vor fi judecate la Curtea de Casație cu începere de la 5 Aprilie.

Sunt maĭ multe sute de recursurĭ de judecat.

D. Pencovicĭ, inspector administrativ, va merge în inspecție la Focșanĭ, căcĭ la ministerul de interne s'aŭ primit maĭ multe denunțărĭ grave în contra prefectuluĭ Nicolaide.

Mâine vor apare tablourile de înaintare pe alegere în armată.

Aceste tablourĭ aŭ fost lucrate în Decembrie și a trebuit ca întregul corp ofițeresc să protesteze ca generalul Lahovary să consimtă la publicarea lor.

De vr'o câte-va zile se ține concursul pentru ocuparea postuluĭ de medic primar al spitaluluĭ Pantelimon. Până acum s'aŭ ținut doue probe; maĭ urmează să se facă treĭ probe.

Concurențiĭ sunt D-niĭ D-rĭ Nanu, Vrabie și Racoviceanu-Piteștĭ.

Secțiunea Bucureștĭ a Ligeĭ culturale va vota o sumă pentru bustul luĭ Gr. T. Brătianu.

Bustul va fi așezat în biuroul comitetuluĭ central al Ligeĭ.

Vinerĭ la 12 curent ora 1 p. m. Academia Român va ține ședință publică în localul sěŭ din calea Victorieĭ No. 135.

D. N. Ionescu va citi un memoriŭ despre Impěratul Traian Germanicul.

D. St. C. Hepites, despre temperatura luneĭ Ianuarie st. n. 1893.

D. D. C. Olănescu va citi un elogiŭ în versurĭ întru amintirea luĭ Vasile Alexandri.

ȘTIRI TELEGRAFICE

PARIS, 10 Martie.—Se asigură din sorgința oficioasă că guvernul va cere mâine discuțiunea imediată a interpelăreĭ Millevoye.

PARIS, 10 Martie.—D-niĭ Andrieux și Delahaye aŭ declarat la maĭ mulțĭ reporterĭ că nu cred că verdictul juriuluĭ va pune capăt afacereĭ Panama.

Ziarele republicane aprobă verdictul. Mulțĭ cred că acum guvernul va trebui să se explice pentru ce a cerut urmăririle.

Parlamentariĭ radicalĭ zic că acum a venit rîndul alegătoruluĭ ca să ze pronunțe.

Conservatoriĭ blamează în general verdictul pe care îl consideră cu toate acestea ca un eșec pentru guvern.

„Les Debats" zice că remâne a se resolva o problemă; aceea de a ști, pentru ce în Iulie 1888, maĭ multe personagiĭ politice influente și-aŭ dat silințele până într'atâta, în cât să împedice un proces între Herz și Reinach.

Figaro se așteaptă la un incident grav la Cameră; sfîrșitul procesuluĭ poate să pue capăt cabinetuluĭ.

PARIS, 10 Martie.—Incă de la 11 ceasurĭ o mulțime considerabilă se îngrămădea în împrejurimile palatuluĭ Luxemburg. Numeroase și frumoase coroane înconjuraŭ cosciugul. Trupele aŭ sosit la 12 ore. La ora 1, cosciugul este transportat din camera mortuară pe un catafalc monumental așezat în curtea de onoare. Invitațiĭ, corpurile constituite, membriĭ corpuluĭ diplomatic, iaŭ loc în partea curțiĭ rezervată lor.

Marĭ precauțiunĭ fuseseră luate; nicĭ un incident. Timpul este foarte frumos; mulțimea enormă.

Toate discursurile fac să reiasă maĭ cu seamă calitățile D-luĭ Fery ca om de guvern, caracterul sěŭ neînduplecat, patriotismul sěŭ nestrămutat.

D. Casimir Périer a zis că D. Fery și-a servit partidul, însă a știut să-ĭ reziste. Nu era sfiicios și n'a luat nicĭ o dată sfiiciunea drept înțelepciune.

RODOLPHE DARZENS

ȚIGANII

Floarea uităreĭ

Silabele viĭ, țipate făceaŭ să tremure nenumăratele ecourĭ ale pădureĭ: și ritmul lor, înfiorător de melancolic și sělbatic, —aci molcom și gingaș, aci repede, maĭ mult de cât barbar,—stârnea, când strofele se sfîrșeaŭ printr'un strigăt iute saŭ printr'o șoaptă prelungită, o tăcere ascultătoare a întregeĭ firĭ, adâncă de părea că trebue să ție vecnic.

Și cântecul zicea:

— *Ursita, nestrămutata Ursită a fie-căruĭ om, e scrisă: de-am avea aripĭ, și tot nu am putea fugi de ceea ce trebue să ni se întîmple...*

Hoĭ-a!

Totușĭ, cântăreața, pe malul rîuluĭ, lunecând pe un nisip așa de mărunt și așa de des că apele se scurgeaŭ fără zgomot, se apleca, își muia mâinile și culegea plante ce pluteaŭ cu corolele palide și recĭ.

In față, sub ramurele pe care le dădea în lăturĭ ca să vadă maĭ bine, un flăcăŭ țěran își îndoia spatele, poate cu gând de a se ascunde; dar fata cu mâinile pline de florĭ îl zărise, saŭ maĭ bine îl presimțise, și, fără să-șĭ ridice ochiĭ asupra-ĭ, începu să rîdă, un rîs răpitor și batjocoritor.

Băetanul se sculă: era roș de rușine, și ca să se stăpînească, sfărmă o floare de salcâm, o duse la gură, o mestecă și bâlbâi:

— Dormeam.... în iarbă... glasul těŭ.... m'a deșteptat.. țiganco!

— Dormĭ cu ochiĭ deschișĭ, cum se vede! respunse culegătoarea de plante care nu se ridicase, ci smulgea mereŭ, cu o mână, și cu rădăcinĭ cu tot, niște buruenĭ lungĭ ude.

Flăcăul, cu toate astea, se apropiase de rîŭ, dar atuncĭ tresări, căcĭ în limpedea oglindă mișcătoare ce fugea neîncetat la picioarele luĭ, vězu, visă, i-se păru, reflectat gâtul întreg al ființeĭ ciudate pe care venise s'o pândească în pădure.

Ca o îndoită limpezime tremurând în apă, sînul strălucitor și mândru îl amețea, încânta pe nenorocit! făcând să-ĭ tremure trupul de o dorință necunoscută, de dorința legendară pe care, arătându-se goală suprafețeĭ valurilor, rusalca o stârnea celor pe carĭ cuvintele eĭ îĭ încântase de departe...

Pe neașteptate, ca și când ar fi vrut să rupă un așa farmec, țăranul întrebă:

— Cum te cheamă, pe tine, vrăjitoareo?

— Tata mi-a zis Iaga, fiin-că, vezĭ, sunt de coloarea flacăreĭ...

— Da; și, ca și flacara, nu trebue să te apropiĭ prea tare: asta mě arde... nu știŭ de ce... că te-am privit... Iaga!

Și vocea băetanuluĭ se îndulcise parcă ajunsese plângătoare.

Iaga începu iar să rîdă; apoĭ, sfîrșindu-șĭ fără îndoială culegerea, sări dintr'o dată rîușorul se acăță de mânecă flăcăuluĭ, ca și când s'ar fi temut să nu cadă, și provocătoare:

— De ce-aĭ venit după mine, atuncĭ, de ce? Aide, maĭ bine te-aĭ duce la ogor, Roman Romanovicĭ!

— Ah! făcu băetanul, știĭ cum mě chiamă?

— De sigur, știŭ tot: tu eștĭ al șeaptelea copil al celuĭ maĭ bătrîn țăran din sat, care nu vroia să ne lase să poposim pe ținutul vostru. Poate că avea dreptate, bětrînul,—din pricina ta!

— Din pricina mea? Ce vreĭ să zicĭ? Nu cum-va?...

— Neschimbătoarea ursită a fie căruĭ om e scrisă: mi-ar fie mie cu putință să remân sub acoperemîntul vostru și să lucrez ogorul vostru?

Roman Romanovicĭ se uită la fată și de odată apucând-o de mijloc:

— Și de ce nu? Noĭ ducem o viață fericită: tata e foarte bogat și cum mě iubește maĭ mult de cât pe ceia-lalțĭ frațĭ, are să facă ce vreaŭ eŭ. Ascultă, Iaga, vreĭ tu să remâĭ... vreĭ tu să remâĭ în sat?...

Țiganca, fără să se desfacă de strînsoarea flăcăuluĭ, își ridică asupra-ĭ ochiĭ mărițĭ de visurĭ și respunse, serioasă:

— Viața voastră e ca a câineluĭ care remâne legat de ușoruĭ ușeĭ, și latră, fără să știe de ce, contra celor carĭ trec pe drum; zilele voastre se aseamănă și toate aduc aceeașĭ muncă, aceeașĭ mizerie; în sfârșit voĭ ajungețĭ ca niște pietre!

Dar uită-te—și acățându-se, cu o mână întinsă fata luminoasă arăta cerul și orizontul nevězute—privește pămîntul, așa de mare cât este, e regatul nostru; noĭ n'avem altă colibă de cât lumea întreagă și alt adăpost de cât cerul. E reŭ aicĭ, înhămăm caiĭ la căruță și plecăm, înspre acolo, maĭ de parte de cât munțiĭ, până la mare... Și, cum în drum vedem neîncetat lucrurĭ noue, nu avem timp pentru părerĭ de reŭ și uităm cântând, chiar ceea ce a putut să ne fie scump... o clipă!

* * *

Iaga tăcu, își aplecă fruntea pe uměrul flăcăuluĭ țăran și tremură puțin când o sărută el, de maĭ multe orĭ, pe ceafă.

— Dar eŭ, eŭ, n'am să te maĭ pot uita, n'am să pot, când veĭ fi departe! strigă el desperat.

Fata se desprinse din brațele care o înlănțuiaŭ.

— Roman! zise ea, dacă aĭ fi fost țigan, te-aș fi iubit, căcĭ eștĭ frumos și îndrăzneț, iată de ce nu vreaŭ să suferĭ din pricina mea. Uite n'ațĭ o buruiană rară pe care am cules-o: ia-o, mustul eĭ dă uitarea tuturor lucrurilor; dacă o guștĭ veĭ fi ca un mort în viață...

Și întinse flăcăuluĭ o plantă verde deschis:

— Asta-ĭ o dovadă de dragostea ce Iaga ar fi avut pentru tine, o dovadă foarte mare.. căcĭ buruiana asta se găsește tare cu greŭ... Adio! dacă o guștĭ, veĭ fi ca un mort viŭ...

Și Iaga fugi rizênd.

E. V.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĚRUL"

(70)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL V

Adevěrul, tot adevěrul și nimic de cât adevěrul. Iĭ voiŭ spune că în loc să facețĭ să dispară un obiect care ar fi fost o dovadă teribilă contra D-v., dacă D-v. ațĭ fi omorît pe Julia, v'ațĭ făcut plăcerea de al purta în așa chip că toată lumea l'a vězut; iĭ voiŭ spune că mi l'ațĭ înapoiat de bună voia D-voastră sfătuindu-mě să îl daŭ D-sale.

— Și eŭ atuncĭ iĭ voiŭ spune tot ce am vězut, tot ce am auzit în timpul aceleĭ îngrozitoare noptĭ. Iĭ voiŭ descrie pe femeia cea care a intrat înaintea și în urma mea. Iĭ voiŭ spune toată convorbirea cu Julia d'Orcival.

— V'o amintițĭ?

— Cum așĭ putea s'o uit? Fie-care din cuvintele aceleĭ femeĭ mě lovea în inimă, iar rănile ce ea mi-a făcut, nu s'aŭ închis încă; și printre acele cuvinte e unul pe care l'am reținut maĭ bine căcĭ mi l'a aruncat în față dându-mĭ scrisorile după o discuție lungă și furtunoasă. Mi-a zis: iațĭ-le înapoĭ, Doamnă; fac pentru D-ta aceia ce am făcut și pentru alte doue metrese a le luĭ Wenceslas Golymine.

— Doue! repetă Nointel.

— Da, și-a adăogat. N'am avut nicĭ o osteneală ca să mě înțeleg cu ele căcĭ nu sunt dame din lumea cea mare, și nu mě tem că'mĭ vor lua amantul ca să se rězbune că Wenceslas le-a părăsit; sunt niște burgheze plecate care nu mi-aŭ făcut nicĭ odată rěŭ și care nu'mĭ vor face nicĭ odată.

— Plecate burgheze, murmură căpitanul. Sora D-reĭ Lestérel e o burgheză și cealaltă de asemenea dupe cât se pare. Julia n'a numit'o?

— N'a pronunțat de cât un nume, acela al conteluĭ, pe care mi'l arunca mereŭ ca să mě umilească.

— Dar, de atuncĭ, când D-na Lestérel a fost arestată, nu v'ațĭ întrebat dacă nu cum-va cealaltă era care lovise?

— Nu. O mărturisesc. N'aveam motiv ca să mě interesez de o artistă care cântase la mine și alțiĭ și care nu'mĭ atrăsese nicĭ odată atenția. Ș'apoĭ ziarele afirmaŭ că'ĭ vinovată.

O credeam și eŭ ca toată lumea fără să'mĭ treacă prin gând de a rězbuna aceia ce lucrase judecătorul.

— N'o puteațĭ face. Ar fi fost să vě pierdețĭ. Acum însă, când sunteți hotărîtă să spunețĭ totul, rěmâne ca cealaltă să fie căutată. Pe câtă vreme justiția n'o va găsi, tot vor rěmâne bănuelĭ asupra inocențeĭ D-v.

— Nu, căcĭ voiŭ cere D-luĭ Darcy să mě supună la o încercere hotărîtoare. Iĭ voiŭ cere să facă să se joace în cabinetul sěŭ scena care s'a petrecut în coridorul de la Operă dinaintea ușeĭ lojeĭ. Mě voiŭ îmbrăca cu dominul pe care l'am purtat în noaptea ceia; voalul de dantelă care'mĭ ascundea fața, iar logiera să fie acolo, fără să fi prevenit'o. Mě voiŭ apropia de dênsa și'ĭ voiŭ zice iar vorbă cu vorbă tot ce i-am vorbit când am abordat'o. Orĭ cât de stupidă orĭ de nebună ar fi acea creatură, e cu neputință să nu mě recunoască, să nu'ĭ redeștept amintirile. Iĭ voiŭ aduce aminte că în momentul în care eșeam din loje, o altă femee în domino intra.....

— Și nimenĭ nu va putea nega că aceia e femeia care a lovit. Da, încercarea va fi hotărîtoare iar D. Darcy va impune-o și D-reĭ Lestérel care s'ar găsi justificată dacă n'ar fi deja. Când vețĭ vedea-o în dominoul foarte simplu ce purta, vețĭ afirma că nu e dênsa care v'a luat locul în lojă și va spune-o și lojiera. A! Doamnă, curagiul D-v. vě va scăpa și ne va scăpa și pe noĭ toțĭ.

— Orĭ eștĭ în pericol și D-ta? întrebă marchisa c'un zîmbet trist.

— Eŭ eram în cea maĭ mare primejdie, fiind-că eram amenințat să vě pierd, zise Nointel. Nu vorbeațĭ să părăsițĭ Franța?

— Și crezĭ oare că voiŭ rěmâne? Nu, Domnule. Hotărîrea mea e luată. Imĭ voiŭ face datoria mărturisindu-mě judecătoruluĭ, ș'apoĭ.... voiŭ pleca.... nu mě veĭ maĭ vedea nicĭ odată.

— Nu mě vețĭ împiedica de a vě urma.

— Ți-o interzic.

— Oprimě-veĭ oare și de ațĭ spune că te iubesc, că te ador, că'țĭ aparțin, de a ți le spune în genunchĭ?...

Era gata să'ĭ și cadă în genunchĭ, când D-na de Barancos se sculă și arătându'ĭ în spre tufăria din stânga;

— N'auzĭ că s'apropie cine-va? murmură ea.

Era drept. Ceĭ doĭ groomĭ fuseseră nevoițĭ să înconjure o mulțime ca s'ajungă pe Doamna care sărea atât de bine barierele fixe; dar ocolind colina ajuseseră aproape de stâncă; își legaseră caiĭ la marginea drumuluĭ din apropiere și o luaseră pe jos prin pădure până aci.

— Nicĭ o vorbă, zise marchisa. Să mergem. Ne așteaptă la castel.

— Nu maĭ era chip de obiectat. Groomiĭ eraŭ ca la cincĭ spre-zece pașĭ de luminișul stâncos unde căpitanul aflase atâtea și atâtea lucrurĭ.

La sgomotul pașilor lor, poesia își luă sborul.

Trebuia să reintre în viața reală, să'șĭ reia atitudinea corectă a unuĭ oaspe care escortează o castelană. Nointel se resemnă oftând.

Doamna de Barancos înainta deja în spre ceĭ doĭ servitorĭ ridicându'șĭ c'o mână rochia de amazonă iar cu cealaltă ținând cravașa. Calul sěŭ negru o urma nechezînd voios iar creola mergea decapitând fugerele. Aĭ fi zis că'șĭ calcă calomniatoriĭ.

Nointel își ducea calul de frîŭ și se găsea destul de ridicol. El pusese în mod prosaic butonul în buzunar și cugeta cu mult maĭ puțin la sorțiĭ de isbândă ce'ĭ rěmăsese ca să descopere pe proprietara aceluĭ juvaer, de cât la ocasia ce poate că nu se va maĭ presenta, la ocasiunea de a se angaja cu totul cu marchisa. Acum nu maĭ eraŭ la declarația clasică.

(Va urma)

VARIETAȚI

Cetim în *„Revue Scientifique“*:

Cu cea mai adâncă părere de rĕŭ înregistrăm știrea despre moartea lui *Hippolite Taine*. Taine nu era numaĭ criticul eminent literatul delicat și puternicul istoric, ci era și un filosof, un pshicholog foarte profund. Cartea sa „Despre inteligență“ e cunoscută de toțĭ. El avea intenția, că după ce se va termina imensa operă: *Les origines de la France contenporaine*, să scrie o carte „despre voință“.

Operile filosofice ale lui Taine sunt dintre acele care vor trăi: sunt niște pilde admirabile de inflecsibila metodă științifică, de răbdarea sa în strîngerea faptelor, de puterea de a face din ele sinteza.

Taine a trăit ca un advĕrat benedictin; toată viața luĭ a fost consacrată munceĭ, iar aceĭ ce l'aŭ înconjurat, vor păstra tot-d'a-una amintirea acestuĭ suflet de elită.

Noua dramă a lui Ibsen *„Le Maitre constructeur“* s'a jucat într'un teatru din Londra în timpul dimineții. Criticiĭ aŭ judecat foarte aspru această piesă ciudată, iar spectatoriĭ par a nu fi ascultat mare lucru. Dar Ibsen, grație D-lor Gosse și Archer a ajuns un autor la modă în Englitera, ast-feĭ că reprezentațiile acesteĭ piese urmează, și vor urma încă multă vreme.

Teatru independent, a jucat o dramă de D. George Moore, intitulată „La Grève d'Arlingford“. E o piesă de un realism în care *romanescul* e foarte mult amestecat; dar maĭ cu seamă, curioasă prin încercarea unuĭ noŭ stil dramatic, reproducând repetările nefolositoare, lipsa de vioiciune, și vulgaritățile conversațiunelor obișnuite.

Buletin atmosferic

Institutul Meteorologic

București 11 Martie s. n. 1893.

Inălțimea Barometrică la 0° 758.2
Temperatura aeruluĭ . . . —0°.2
Vîntul . . . . liniștit
Starea ceruluĭ . . . . . . înnorat
Temperatura maximă de erĭ . . +5°
„ „ de astăzĭ . +2°
„ la noĭ a variat între +4° și — 17°

Erĭ, vreme frumoasă. Zăpada s'a topit aprospe cu totul. Astă noapte termometrul s'a coborît până la —2°. Presiunea atmosferică se ridică mereŭ. A plouat puțin la Sinaia.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Societatea studenților în medicina veterinară va ține Vinerĭ 12 Martie orele 8 seara ședință în care D. Dimitrie Buzenchi va vorbi despre *Desinfecțiune și importanța sa în combaterea boalelor Epizote și contagioase.*

*

Anunțăm cu părere de reŭ încetarea din viață a D-luĭ Gheorghe Stănulescu din capitală. Inmormîntarea se va face astăzĭ la 2 ore p. m. Cortegiul va porni de la casa defunctuluĭ din strada Cărutașĭ No. 15 la cimitirul Șerban-Vodă.

Trimetem condoleanțele noastre intristatel sale familiĭ.

*

La 15 Martie curent, va apare în Capitală o noŭă revistă literară, intitulată: „Albine și Vespĭ“ sub direcțiunea D-luĭ St. Ve escu.

*

In editura magasinuluĭ de musică *Const. Gebauer* aŭ apărut următoarele composițiunĭ nouĭ:

In ochiĭ tĕĭ fermecătorĭ, vals cântat de Eug. Cezar Aslan. Prețul 1 leŭ 50.

Ricordo. Polka-Galop brillant de Benedetto Franchetti și dedicat D-neĭ Herminia Theodor Lerescu. Prețul 1 leŭ.

Viorelele, sirbă cu cuvinte de Năstase Ionescu. Prețul 1 leŭ 50.

Regina florilor. Polka-mazurka de I. vanovicĭ. Prețul 1 50.

DIN STRAINATATE

Sĕrbătoarea luĭ 18 Martie s'a petrecut fără nicĭ un incident la Berlin. Forțele polițieĭ se aflaŭ asemene la Frederikshamm unde se află mormintele celor căzuțĭ la aceastâ dată memorabilă.

Maĭ multe miĭ de bărbațĭ, femeĭ și copiĭ, însoțițĭ de toate societățile socialiste s'aŭ dus de aŭ depus pe morminte coroane și gherlande cu panglice roșiĭ.

*

La alegerile din provincia Madriduluĭ s'aŭ ales doĭ liberalĭ și un conservator. Liberaliĭ și conservatoriĭ s'aŭ unit în contra republicanilor.

La Barcelona s'a ținut un mare meeting republican în Plazza de Toros.

Peste 10.000 de persoane aŭ asistat. Discursurĭ energice s'aŭ pronunțat în potriva monarchieĭ accentuându-se foarte mult ideea ca regina regentă să părăsească de bună voie tronul dacă nu voește să fie surprinsă de nis-caĭ evenimente serioase.

*

Consiliul general al partiduluĭ muncitor din Belgia a convocat Duminica trecută la Bruxel pe toțĭ delegațiĭ federațiunilor din țară, unde în urma uneĭ lungĭ discuțiunĭ s'a hotărât ca în cazul când parlamentul va refuza votul universal greva generală să fie declarată imediat.

*

File rupte din Album

In viață, poțĭ câte odată să lupțĭ cu conștiința ta, nicĭ odată cu stomahul tĕŭ.
A. Glatigny.

*

Nu te încrede în elefantul tĕŭ maĭ mult de cât într'un șarpe veninos; nicĭ servitoruluĭ tĕŭ maĭ mult de cât femeeĭ pe care o iubeștĭ.
Proverb arab.

*

Ce este *rațiunea?* O femee condusă de o altă femee, care se chiamă *nebunia*.
Arsène Houssaye.

*

Pasiunile aŭ oare care asemănare cu alunele; întâiŭ, noĭ le stricăm cu dințiĭ noștri, și pe urmă ele ne strică dințiĭ.
Ph. Gherfaut.

* *

Un ultim cuvânt

Un bărbat se uită cu jale la socoteala trimisă de modista soțieĭ sale.

— *Opt, nouĕ, cincĭ-spre-zece, douĕ-zecĭ de pălăriĭ într'un an! Ce dracu face cu atâtea pălăriĭ o femee fără cap, ca a mea?*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 10 Martie 1893

D. N. Fleva într'un lung discurs apasă maĭ cu seamă asupra datorieĭ publice, asupra cheltuelelor exagerate și arată că împrumuturile cresc. Constată că creditul Statuluĭ este căzut în strĕinătate și spune că conservatoriĭ ruinează averea Statuluĭ.

D. Fleva maĭ arată că din bugetul de 189 milioane sunt 83 milioane anuitățĭ, și că decĭ e un buget anormal.

D. Fleva termină după ce apostrofă în mod violent pe D. Al. Lahovary care-ĭ făcuse o întrerupere necuviincioasă.

D. P. Carp într'un lung discurs respunde D-luĭ Fleva și apoĭ laudă finanțele conservatorilor și spune că va face toate reformele care și le-aŭ pus cu prețul căderei lor.

— Ședința se ridică la ora 6.

Ședința de la 11 Martie 1893

Ședința se deschide la ora 1.45 sub președința D-luĭ General Manu.

Prezențĭ 95 de deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Dr. Sabner-Tuduri depune un proiect modificator al regulamentuluĭ Camereĭ.

Se intră în ordinea zileĭ, în discuția generală a budgetelor.

D. Em Porumbaru rĕspunzĕnd D-luĭ Carp care dăduse sfat liberalilor de datoria ce aŭ de a ridica discuțiunea budgetelor la o înălțime superioară, spune că le este imposibilă aceasta de oare-ce, nu li s'a dat timpul materialde a studia budgetele.

Arată apoĭ modul cum se procedează în Franța și în alte țărĭ cu budgetele comisiunilor budgetare.

SENATUL

Ședința de la 11 Martie 1893

Se deschide ședința la ora 3.

Președenția D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezențĭ 79 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

Ultime Informații

In numĕrul nostru ilustrat care va apare Duminică cu data de 15 Martie, vom publica la:

MENAGERIA REGALA

tipul luĭ **P. P. Carp** *(cucoșul)*.

Acelaș numĕr, la pagina IV-a, va conține începutul romanuluĭ:

MIZERIE REGALA

de

Robert Scheffer

(Fostul secretar al Regineĭ)

Continuarea acestuĭ roman se va publica în numerele obicĭnuite ale *Adevĕrului* la pagina IV-a.

*

Se crede că sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare va fi prelungită până la 15 Maiŭ.

După sĕrbătorile Paștelor, guvernul va depune la Cameră convenția comercială cu Germania, care va trebui să fie votată până la 20 Aprilie, când expiră termenul arangiamentuluĭ provizoriŭ cu Garmania.

*

Pe ziua de 8 Aprilie numaĭ douĭ coloneĭ vor fi avansațĭ la gradul de general.

Aceștia sunt coloneliĭ Popescu și Teleman.

Alțĭ patru generalĭ vor fi numițĭ pe ziua 10 Maiŭ.

Grație activitățeĭ extra-ordinare, desfășurată de D. Dr. Gavrilescu, inspector sanitar, angina difterică să stîrpit cu desăvîrșire în județul Suceava.

In urma uneĭ anchete dechizată pe care a făcut'o D. Dr. Gavrilescu prin unele comune din Bucovina, s'a constatat, că anghina difterică a fost adusă în țară din Bucovina. Maĭ multe comune din Bucovina sunt bântuite în mod groaznic de această epidemie, ast-feĭ că cea maĭ mare parte a copiilor aŭ murit și continuă a murĭ, de oare-ce autoritățile austriace nu desvoltă nicĭ o activitate pentru stîrpirea epidemieĭ.

In urma raportuluĭ D-luĭ Dr. Gavrilescu, ministerul de interne a'intervenit pe lângă ministerul de rĕsboiŭ ca să înființeze un cordon de 32 de soldațĭ la granița Bucovineĭ de la Cornul-Lunceĭ până la Găineștĭ, ca ast-fel orĭ ce fel de comunicație între țĕraniĭ din Suceava și ceĭ din Bucovina să fie întreruptă,

Cordonul militar se va înființa peste douĕ treĭ zile.

Mâine se vor supune aprobăriĭ Regeluĭ mutările, carĭ se vor face în armată pe ziua de 8 Aprilie cu ocazia înaintărilor.

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat pentru Sâmbătă seara la ora 9.

La ordinea zileĭ cestiunea iluminăriĭ orașuluĭ.

Compania de gaz a propus primăriei, ca în schimbul prelungireĭ concesiuneĭ pentru iluminarea orașuluĭ, va ilumina cu gaz aeriform toate stradele, care până acum sunt iluminate cu gaz petroleŭ și stradele principale, precum Calea Victorieĭ și Bulevardurile le va ilumina cu electricitate.

Asupra acesteĭ propunerĭ consiliul comunal va decide în ședința sa de Sâmbătă.

Am anunțat dăună-zĭ schimbarea făcută în personalul superior al găreĭ de Nord.

O complectăm azĭ:

D. Herĕscu, fost șef de stație la Brăila, a fost transferat la Bucureștĭ în locul D-luĭ Zamfirescu;

D. Constantin Dudescu, șef de gară clasa I., care ocupase până acum acest post de la plecarea D-luĭ Zamfirescu, a fost transferat la Piteștĭ, după cererea sa;

D. Ionescu, șef de gară clasa II-a, în locul ocupat maĭ de mult de D. Dudescu;

S'a maĭ numit și un al treilea șef de stație, clasa III-a.

Sperăm că buplicul bucureștian, care regretă mult plecarea D-lor Zamfirescu și Dudescu, simpaticĭ și indatoritorĭ, va fi satisfăcut de noiĭ șefĭ aĭ găreĭ de Nord, carĭ aŭ sarcină forte grea și delicată.

Aflăm ca D-na Eugenia Beslegeanu-Briol, cunoscuta proprietară a magazinuluĭ de Mode de la Hotel Manu din Calea Victorieĭ, a plecat la Paris spre a visita cele maĭ principale case de Mode, de unde va aduce un frumos asortiment ce pălăriĭ pentru Doamne și Domnișiore pentru sesonul de primă-vară și vară.

Aseară a avut loc concertul dat de D. Ernest Narice.

Concertul a reușit pe deplin. Lume foarte multă și aleasă împodobea Palatul Ateneuluĭ.

D. Ernest Narice, un adevĕrat artist, a executat la piano cu o măestrie, finețĕ și eleganță rară toate piesele din program. Culmea în interpretare a ajuns'o în *Sarabande* și *Lützow's wilde Jagd*. Quintuor de Beethoven a reușit de minune. D-niĭ Pietro Ricci, Pletescu, Carbus, Casinelli, Narice, a mulțumit perfect publicul. D-na Maria Rietz de și ca voce mică și slabă de contra-altă, totuși a executat corect piesele D-sale, cu voceaĭ justă ce o posedă.

Ne pare foarte rĕŭ că programul nu s'a executat tot.

TEATRE-CONCERTE

11 Martie

Teatrul National.—Diseară reprezentație de gală. Se vor juca *Despot Vodă* un act, *Comedie și Tragedie* și alte douĕ piese micĭ.

Teatrul Dacia. — Sâmbătă și Duminecă se va juca *O călătorie în China*.

Teatrul Bulevard.—Diseară se va juca a cincia oară *Micado*, de către trupa de operetă din Craiova.

Colosseul Oppler. — In fie-care seară representațiĭ variate.

Teatru Karageorgevici. — In fie-care seară representațiĭ variate.

Circul Sidoli. — In fie-care seară Representațiĭ variate.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

PUBLICAȚIUNE

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 22 Martie curent se dă în arendă moșia Pașcanĭ din județul Suceava, plasa Siretuluĭ, proprietatea moștenitorilor defunctuluĭ coloneĭ Eugen Alcaz, cu toate siliștele și cotunele din care se compune, pe termen de cincĭ anĭ, cu începere de la 23 Aprilie 1893 și până la 23 Aprilie 1898.

Moșia este, în afară de pădure, în întindere de 3087 fălcĭ aproximativ pămĕnt destinat exploatăreĭ agricole, din care vr'o sută de fălcĭ imaș, restul, loc de arătură și fânaț; se dă arendașuluĭ în fie care an câte douĕ fălcĭ pădure plus Zevoile de pe malul Siretuluĭ în etate de treĭ anĭ. Moșia are un-spre-zece sate cu un numĕr de peste 2000 (douĕ miĭ) locuitorĭ capĭ de familie, are douĕ târgușoare, unul în deal și altul în vale, cu o gară centrală de încrușiere a principalelor căĭ ferate din Moldova legate cu străinătatea și cu porturile din țară.

Are toate acaretele trebuitoare pentru înmagazinarea recoltelor și clădirĭ de locuințe îndestulătoare pentru arendașĭ și personalul sĕŭ, (șapte coșere din care cincĭ posedând fie care câte patru coșere sub un singur acoperămĕnt câte cu douĕ șiruri rĕndurĭ de podurĭ, 2 standoale, 2 hambare, 3 morĭ pe riurĭ viĭ; un pod pe Siret arendat cu 5000 leĭ pe an, șase-sprezece magaziĭ cu locuințele lor în târgușor, 10 cârciume, 3 hanurĭ, maĭ multe case în târg, etc.).

Moșia este înzestrată cu toate arăturile și sĕmănăturile de toamnă și primă-vară în raport cu întinderea eĭ, având și angajamentele de muncĭ agricole necesare. Veniturile viĭ ale moșieĭ numaĭ din clădirĭ, se urcă la suma de 20,000 leĭ aproximativ.

Licitațiunea se va ținea la Tribunalul de Suceava în ziua de 22 Martie curent ora 2 p. m. fără supra-licitare începĕnd cocurența de la prețul ce se va fixa de girantele, D. Nicu Ganea. Clausele și condițiunele arendăreĭ în detail specificate se află depuse la grefa Tribunaluluĭ de Suceava, la casele proprietățeĭ din Pașcanĭ și la domiciliul girantuluĭ în Iașĭ. Concurențiĭ pentru a fi admișĭ la licitațiune, vor depune în mânele girantuluĭ o cauțiune de 30,000 leĭ în efecte de ale Statuluĭ 5 le sută saŭ în scrisurĭ fonciare rurale pe cursul zileĭ.

Se avizează pe concurențĭ că pe moșie se află vite, unelte, mașinĭ și alte obiecte de gospodărie, care toate se vor vinde prin licitație imediat după arendarea moșieĭ, pentru care se va face deosedită publicațiune.

Licitațiunea arendăreĭ se va face în prezența moștenitorilor defunctuluĭ colonel Eugeniu Alcaz, carĭ vor bine-voi să asiste în persoană saŭ prin procurator legal, și cărora prin această publicațiune li se face cunoscut ziua notată maĭ sus de 22 Martie curent, ficsată pentru această arendare.

Pașcanĭ 2 Martie 1893.

Gerantele avereĭ defunct. colonel Alcaz numit prin decisiunea Curțeĭ de Apel din Iașĭ secția II-a No. 257 din 12 Februarie 1893.

N. Gane.

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academiei, 24